

The background of the entire page is a warm, golden sunset or sunrise scene. In the foreground, there are several strands of rusty, twisted metal, resembling barbed wire or old, weathered branches, which are slightly out of focus. A large, semi-transparent white circle is centered in the upper half of the image, containing text.

[truth] LINK

4

Războiul de
dincolo de stele

descoperă.conectează-te.experimentează

4 RĂZBOIUL DE DINCOLO DE STELE

DESCOPERĂ

Lumea noastră se află în centrul unei lupte cosmice între bine și rău, luptă care a început cu o răzvrătire a îngerilor.

ORIGINEA RĂULUI

Biblia arată foarte clar că oamenii nu sunt singurele ființe din Univers înzestrate cu rațiune, conștiință de sine și voință liberă. De la Geneza la Apocalipsa, întâlnim o categorie de ființe numite îngeri. Citind Biblia, descoperim că îngerii au existat înainte de oameni (Iov 38:4-7; Apocalipsa 1:20), că sunt numeroși (Evrei 12:22), puternici și inteligenți (Psalmii 103:20; Daniel 4:17), că sunt organizați după un sistem ierarhic foarte bine pus la punct, având lideri (Efeseni 3:10; Daniel 7:9-10), că se implică în mod activ în lumea noastră, de cele mai multe ori în mod nevăzut, dar uneori și în mod vizibil (Evrei 1:14; 13:2) și că realitatea răului care chinuie lumea noastră își are originea în ei (Apocalipsa 12:7,12).

Unul dintre acești îngeri era numit „Lucifer” – *purtător de lumină*; numele primit de la Creatorul său descria caracterul și misiunea lui. Această ființă maiestuoasă a fost creată pentru a ocupa o poziție înaltă, foarte aproape de Dumnezeu. Misiunea lui era de a descoperi celorlalți îngeri caracterul divin și, datorită poziției pe care o ocupa, el putea face asta mai bine decât oricine altcineva. Despre Lucifer se spune că a fost „fără prihană” în căile sale (gândirea, sentimentele și comportamentul lui), „până în ziua când s-a găsit nelegiuirea” în el. De atunci încolo, a început să poarte numele de „Satana”, care înseamnă *adversar*. Cu toate că imaginea lui Satana a fost banalizată și caricaturizată, el fiind descris ca un omuleț roșu cu coarne și o furcă, descrierea biblică este cu totul diferită, el fiind o ființă deosebit de puternică și inteligentă, cu o înfățișare maiestuoasă, un înger foarte real care este sursa răului de care ne lovim zilnic și care produce atâta suferință în lumea noastră.

Citiți și discutați următoarele pasaje biblice: Isaia 14:12-14 și Ezechiel 28:12-19. Pe o foaie de hârtie, notați câteva trăsături de caracter ale lui Lucifer.

Ceea ce a stat la baza acțiunilor lui Satana a fost înălțarea de sine; acesta a fost „viermele” care l-a făcut să își ducă la îndeplinire planurile, dând naștere la aspirațiile îndrăznețe de a-l lua locul lui Dumnezeu în inimile celorlalți îngeri și de a le uzurpa loialitatea față de El. Pe măsură ce Lucifer a nutrit mândria, a încetat să mai reflecte lumina caracterului lui Dumnezeu și a început să-l atribuie lui Dumnezeu propriile sale motivații egoiste. După ce spune: „Mă voi înălța”, el adaugă: „Voi fi ca Cel Preaînalt”; prin aceasta, Lucifer caută să se justifice, atribuindu-l lui Dumnezeu propriile sale aspirații de înălțare de sine. Punându-L pe Dumnezeu într-o lumină proastă, Satana a căutat să distrugă încrederea îngerilor în El și să-i determine să se răzvrătească împotriva Lui.

Ca o consecință a acestor lucruri, citim: „Și în _____ s-a făcut un _____...” (Apocalipsa 12:7).

Cuvântul tradus cu „război” este cuvântul grecesc *polemos*, care este înrudit cu *polemică* și *politică*. Acest detaliu ne dă un indiciu despre caracterul războiului pe care Satana l-a pornit împotriva lui Dumnezeu. Acolo nu a fost vorba în primul rând de o confruntare fizică, o luptă care să implice forța brațelor. A fost un război politic, o propagandă, un atac la persoană. Satana a „alimentat” această luptă, răspândind idei despre caracterul lui Dumnezeu. Biblia îl numește „mincinos și tatăl minciunii”, „acela care înșală întreaga lume” (Ioan 8:44; Apocalipsa 12:9).

Puneți laolaltă toate aceste descrieri și veți descoperi noi dimensiuni ale problemei care a stat la baza răzvrătirii lui Lucifer:

Ezechiel spune că Lucifer a fost dat afară din cer pentru că a păcătuit (Ezechiel 28:16).

Ioan numește păcatul „fărădelege” (1 Ioan 3:4).

Iar Pavel arată că ceea ce stă la baza legii lui Dumnezeu este dragostea (Romani 13:10).

Așadar, Lucifer s-a răzvrătit împotriva legii lui Dumnezeu, adică împotriva dragostei Sale. El a început să-L acuze pe Dumnezeu și să critice legea dragostei, după care El guvernează Universul. În timp ce Biblia declară că „Dumnezeu este dragoste” și că legea Lui este bazată pe principii ce izvorăsc din dragoste (1 Ioan 4:8; Matei 22:37-40), Satana s-a hotărât să trăiască în afara acestor principii. Așadar, interesul lui este să-L facă pe Dumnezeu să pară mândru și să-i facă pe oameni să creadă că legea Lui este un set de reguli arbitrare, impuse doar pentru a controla, dar care nu sunt necesare pentru viață.

DE CE EXISTĂ RĂUL ȘI SUFERINȚA?

Mai devreme sau mai târziu, fiecare ființă omenească se confruntă cu cea mai dureroasă și semnificativă întrebare cu putință: „De ce există răul și suferința?” Aflând mai multe despre răzvrătirea lui Lucifer, avem un punct de plecare în căutarea răspunsului la întrebarea noastră. Acum, haideți să mergem mai departe, ținând cont în primul rând de faptul că

În tot orizontul gândirii umane, nu există decât patru ipoteze fundamentale pentru existența răului:

1. **Naturalismul** (viziunea ateistă) susține că nu există binele și răul ca valori morale. Tot ceea ce există este de fapt un proces natural. Suferința este parte a acestui proces și este necesară pentru dezvoltarea celor puternici și pentru înlăturarea celor slabi.

2. **Panteismul** (viziune care susține că Dumnezeu se regăsește în tot ce există) declară că nu există un Dumnezeu personal și că natura însăși, împreună cu fenomenele firești ale vieții sunt o forță divină impersonală. Răul este considerat o forță care aduce echilibru în natură, iar suferința – un proces inevitabil, care face parte din ciclul vieții. La fel ca în viziunea naturalistă, totul se rezumă la procesele naturale.

3. **Teismul determinant** (viziune bazată pe ideea de control divin), care susține că principala caracteristică a lui Dumnezeu este puterea Sa, iar principalul obiectiv – controlul. Dumnezeu predestinează fiecare eveniment care are loc, iar oamenii nu sunt altceva decât niște subiecți controlați de voința Lui. Răul și suferința sunt, în consecință, cauzate de Dumnezeu și se află în armonie cu voința Lui suverană.

4. **Teismul bazat pe dragoste** (viziunea relațională) susține că principala caracteristică a lui Dumnezeu este dragostea, și principalul Lui obiectiv este reflectarea acestei iubiri de către noi, în mod voluntar. Răul și suferința sunt cauzate de o folosire greșită a voinței libere și de urmarea unor scopuri egoiste.

Biblia susține în mod clar cea de-a patra variantă, declarând că dragostea este principiul fundamental al caracterului lui Dumnezeu. Din premisa că Dumnezeu este dragoste, reiese în mod natural ideea că El este o Ființă relațională, a cărei existență este caracterizată de un curs neîntrerupt de primire și dăruire. Mergând mai departe, putem spune că, din moment ce dragostea este esența caracterului divin, înseamnă că ea este și obiectivul lui Dumnezeu pentru noi; pentru ca dragostea să poată exista, Dumnezeu a fost nevoit să ne ofere și darul liberului arbitru, un dar care să fie o parte integrantă a vieții noastre. Așadar, căutând să descoperim răspunsul la problema existenței răului, ne lovim în mod natural de o ecuație cu trei elemente:

DRAGOSTE ⇔ **LIBERTATE** ⇔ **RISC**

Dragostea este un ideal care nu poate fi atins fără **libertate**, iar libertatea, odată oferită, implică și asumarea unui risc. Riscul pe care Dumnezeu Și l-a asumat a fost posibilitatea ca oamenii, înzestrați cu o mare capacitate de a iubi, să-și exercite libertatea pentru a alege egoismul. Dumnezeu trăiește sub amenințarea acestui risc, însoțit de toate posibilitățile sale glorioase, dar și de pericole înspăimântătoare; acest lucru este valabil și pentru noi.

În gândirea biblică, răul nu este un principiu veșnic inerent și necesar proceselor naturale și nici ceva intenționat de Dumnezeu. În schimb, răul este un produs al unui agent moral liber, care mai întâi se răzvrățește între îngerii, după care își continuă lucrarea între oameni. Vorbind despre răul din lumea noastră, Isus spune că: „Un vrăjmaș a făcut lucrul acesta” (Matei 13:28). Cu alte cuvinte, nu Dumnezeu este sursa lucrurilor rele din lumea noastră, ci este un rezultat al lucrării lui Satana, la care contribuie și omul prin acordul și cooperarea sa. Așadar, principiul egoismului a fost implantat și în lumea noastră. „Dumnezeu a făcut pe oameni fără prihană, dar ei umblă cu multe șiretlicuri” (Eclesiastul 7:29).

Dacă vreți să vă convingeți că tot răul, asuprirea, sclavia, prejudecata, ura, violența, abuzul și toate lucrurile care sunt opuse dragostei, citiți și discutați următoarele pasaje biblice: Isaia 14:15-17, Apocalipsa 12:12; 1 Petru 5:8 și Romani 1:28-32.

Apoi citiți Iacov 1:17 și Galateni 5:22-23 pentru a vedea că tot ceea ce este curat, plăcut, nobil, frumos, tot ceea ce aduce eliberare, vindecare, pace și bucurie, își are originea în principiile Împărăției lui Dumnezeu.

Acest lucru ne conduce la ultima etapă a viziunii biblice despre rău, care ne descoperă că, din moment ce răul este un principiu contrar caracterului lui Dumnezeu și acțiunilor Sale izvorâte din dragoste, el este temporar și în cele din urmă va fi înlăturat:

„Fiindcă cei răi vor fi _____, iar cei ce nădăjduiesc în Domnul vor stăpâni țara.” (Psalmii 37:9)

„Nu se va face niciun _____ și nicio _____ pe tot muntele Meu cel sfânt, căci pământul va fi plin de cunoștința Domnului, ca fundul mării de apele care-l acopăr.” (Isaia 11:9)

Pe măsură ce studiem Biblia, înțelegând adevăr după adevăr, vom descoperi încetul cu încetul că planul lui Dumnezeu pentru eliminarea răului și pentru restaurarea unei iubiri autentice în inimile oamenilor va deveni singura realitate care ne va caracteriza existența.

CONECTEAZĂ-TE

Isus a luptat cu Satana pentru noi și a demonstrat
că dragostea este superioară răului.

Există două împărății, două principii antagonice, două motivații diametral opuse care se luptă să pună stăpânire pe lumea noastră și pe fiecare inimă omenească. Isus conduce Împărăția adevărului și a dragostei. Satana, adversarul a tot ceea ce este bun, frumos și adevărat, conduce împărăția minciunii și a egoismului.

Isus a oferit o ilustrație a acestui adevăr: „Când omul cel tare și bine înarmat își păzește casa, averile îi sunt la adăpost. Dar, dacă vine peste el unul mai tare decât el și-l biruiește, atunci îi ia cu sila toate armele în care se încredea și împarte prăzile luate de la el” (Luca 11:21-22). Omul „cel tare” îl reprezintă pe Satana, dar Isus declară că este și mai puternic decât el. Împărăția lui Satana este bazată pe înșelăciune, înălțare de sine și violență. Împărăția lui Isus este condusă de adevăr, altruism și de o dragoste care nu forțează voința. Când Isus a suferit pe cruce mânia cruntă a oamenilor și a demonilor, fără să răspundă cu aceeași monedă – răspunzând de fapt doar cu dragoste – împărăția lui Satana a fost înfrântă, iar acuzațiile sale cu privire la caracterul lui Dumnezeu s-au dovedit greșite. Murind pe cruce de bunăvoie și manifestând o dragoste profundă pentru aceia care-i erau dușmani, Isus a învins răul ca principiu și a declanșat un proces de refacere care va duce la eradicarea lui definitivă.

EXPERIMENTEAZĂ

Înțeleg faptul că suntem implicați într-un război
între bine și rău și că Isus este Luptătorul ceresc,
trimis să ne salveze prin adevăr și dragoste.

Isus a venit să distrugă lucrările diavolului (1 Ioan 3:8). Toți cei care doresc pot fi împuterniciți de dragostea Sa pentru a se elibera de jugul lui Satana. Prin viața și moartea Sa, Isus a pornit o revoluție a adevărului și a dragostei, care va duce la eradicarea răului. Ține de noi dacă Ți vom oferi sau nu lui Isus acces liber la viața noastră pentru a fi eliberați de puterea amăgitoare a vrăjmașului.